

وداع با قهرمان ...

از صفحه ۲۸

مراسم تشییع خان، به فرصتی دوباره برای یاران قدیم خان بود تا بسیاری بعد ربع قرن همدیگر را بر مزار خان در آغوش کشیده، دیداری تازه کنند.

تحسین و احترام همگان بود. صفرخان، مبارزی بی مدعا، بود. با ایستادگی بر آرمانش و با اعتقاد و ایمان به آن چه که خود بود و خود به منطق خویش

باور می داشت، در انبوه سال های طولانی زندان، با استواری خویش به هیات کوهواری درآمده بود که سقف زندان و سلطه زندانبان را پروای سایه بر چهره اش نبود. هر جا که بود، خود بود و با این یگانگی، محرم اسرار همه هم بندان خویش از همه رنگ و قسم آن و تسلی بخش درد های آشکار و پنهان همگان بود. خود ساده بود و ساده می زیست و بسادگی اما با صلابت ویژه خود با پیچیده ترین مسائل مواجه می شد. خم به ابرو نداشت و خم از ابروی هر تازه واردی به زندان نیز می گشود. آنگونه که خود بود نشان می داد که باید نه فقط در زندان و به عنوان یک زندانی که در زندگی، با اتکا به خود سربلند بود و سربلند زیست، حتی اگر تمام عمر هم در اسارت بود.

صفر قهرمانیان، جوان شوریده ای که بیش از سه دهه از عمرش را در زندان گذراند و در مقابل دشمن آزادی مردمش بی محابا ایستاد و دست آخر با قیام مردمش، در هیات پیر مردی با

قهرمان یک دوره از تاریخ کشور ایران بود.

یاد و خاطره اش جاودان باد!

پیام شماری از زندانیان سیاسی

به مناسبت درگذشت جاوید یاد صفر قهرمانیان

غلام همت دردی کشان یک رنگم
نه آن گروه که ازرق لباس و دل سیهند

خانواده گرامی، یاران،

مردم شریف و آزاده ایران

با اندوهی جانکاه، اما غروری کم نظیر صدای پرواز حزن آلود صفرخان را شنیدیم. اندوه ما بجز نادیدن این یادگار بی همتا، از آن روست که در این مراسم تاریخی در کنار تان نتوانیم بود، و غرور

تقدیری فائق شد

این فرصت که شما در مراسم خاکسپاری و تذکر بزرگترین نماد مقاومت در راه رهایی از ستم در ایران و جهان، این افتخار ملی، شرکت می کنید نوشتان باد. پیام ما از این بندستان، با این بغض هنوز رخت برنابسته از گلو، به صفر خان، به مناسبت آغاز سفر ابدیش این است:

عرضه کردم دو جهان بر دل کار افتاده
به جز از عشق تو باقی همه فانی است

حسن یوسفی اشکوری، اکبر گنجی، علی افشاری، عمادالدین باقی، ناصر زرافشان
زندان اوین ۱۳۸۱/۸/۲۱

ما از آنجاست که با رادمردی چون او، در راه رهایی، عدالت، امنیت، شرافت انسانی، آزادی و مردم سالاری هم سرنوشت شده ایم. ما بدین سبب که «بوی بهبود اوضاع جهان» را می شنویم، این ضایعه را تنها با غم به سر نمی بریم، ما سرود بزرگ امید را برای خوشبختی آن ها که می مانند و آن ها که می آیند در رثای او سر داده ایم:

قطره ها باید آگاه شوند/ که به هم کوشی/ بی شک/ می توان بر جهت

تظاهرات در همبستگی با دانشجویان در سوئیس

در چهل و نهمین سالگرد ۱۶ آذر ماه، روز دانشجویان، دهها نفر از هموطنانمان در آکسیون که در روز شنبه ۷ دسامبر برابر با ۱۶ آذرماه، توسط واحد های دو سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران و کومه له، سازمان زحمتکشان کردستان ایران در سوئیس برگزار گردید شرکت کردند. در این آکسیون اعتراضی که در همبستگی با جنبش مستقل دانشجویی کشورمان، در پر رفت و آمد ترین منطقه شهر برن برگزار شد، صدها برگ اعلامیه به زبان های آلمانی و فارسی در بین عابریین و شرکت کنندگان در تظاهرات توزیع

گردید. تظاهر کنندگان ضمن حمل شعار هائی در دفاع از جنبش مستقل دانشجویی و زندانیان سیاسی، با سردادن شعار به زبان های آلمانی و فارسی به دفاع از دانشجویان و زندانیان سیاسی عقیدتی برخاستند و اقدامات سرکوبگرانه و جنایتکارانه رژیم جمهوری اسلامی را محکوم نمودند. تظاهر کنندگان که برنامه اعتراضی خود بر علیه رژیم را با یک دقیقه سکوت با یاد تمامی جانبختگان راه آزادی و عدالت اجتماعی آغاز کرده بودند، با خواندن قطعنامه ای که در آن خواهان لغو اعدام، آزادی تمامی زندانیان سیاسی عقیدتی در کشورمان، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و ... شده بودند، به آکسیون خود خاتمه دادند.